

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1930 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avstående från visst ersättningskrav mot jägmästaren i Halmstads revir C. E. L. von Sydow.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 7 februari 1930 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 172, har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen medgiva, att jägmästaren i Halmstads revir Carl Eric Ludvig von Sydow må befrias från den honom genom beslut av domänstyrelsen den 22 januari 1929 ålagda skyldigheten att till Kungl. Maj:t och kronan utgiva 9,718 kronor 70 öre jämte ränta.

Av statsrådsprotokollet inhämtas, bland annat, att von Sydow, som från kronans såg i Porjus under åren 1919 och 1920 till aktiebolaget Porjus smältverk försålt vissa virkespartier, underlåtit att före desammas avlämnande till köparen avfordra denne säkerhet för köpeskillingen.

Domänstyrelsen har tillstyrkt, att von Sydow helt befriades från ersättningskyldighet.

Statskontoret har erinrat om ett tidigare fall, där vederbörande tjänsteman befriats från honom ålagd ersättningsskyldighet under villkor, att han till statsverket inlevererade ett belopp utgörande ungefär 10 procent av hela det till betalning fastställda beloppet. Statskontoret har därefter anfört, att jämväl i förevarande fall syntes förmildrande omständigheter föreligga. Med hänsyn till konsekvenserna hade statskontoret emellertid funnit det betänkligt, att von Sydows skuld, på sätt domänstyrelsen föreslagit, helt efterskänktes. Ämbetsverket har därför föreslagit att samma förfaringsätt måtte tillämpas som i det av ämbetsverket förut berörda fallet, och att von Sydow befriades från den honom ålagda ersättningsskyldigheten, under villkor att han före viss av Kungl. Maj:t bestämd dag erlade en mindre del av skulden till kronan, förslagsvis ett belopp av 1,000 kronor.

Departementschefen har anfört, bland annat, följande.

»I likhet med de hörda myndigheterna finner jag de i ärendet föreliggande omständigheterna vara för von Sydow förmildrande. Detta framträder särskilt vid en jämförelse med förhållandena i de båda tidigare av mig berörda fallen, där det gällde försäljningar, som kunna betecknas så-

som vanligen förekommande i en revirförvaltares verksamhet. De av von Sydow verkställda försäljningarna skedde i samband med en statens nyupprättade sågverksrörelse, rörande vars ekonomiska förhållanden särskilda föreskrifter ännu icke meddelats, och kreditgivningen anordnades därvid i närmare anslutning till i det enskilda affärlivet tillämpad ordning, varjämte torde böra komma i betraktande, att den kund, varom här är fråga, utgjordes av ett stort bolag, som torde allmänt ansetts såsom väl solvent, samt att försäljningarna voro i förhållande till bolagets storlek och omfattningen av dess rörelse av jämförelsevis ringa betydelse.

Även om von Sydow med hänsyn till gällande bestämmelser måste anses ej hava förfarit med nödig försiktighet, synes på grund av de i ärendet föreliggande särskilda förhållanden skadestånd av honom knappast böra utkrävas. Domänstyrelsen synes själv hava hyst stor tvekan, huruvida över huvud dylikt krav borde resas mot von Sydow, i det styrelsen låtit åtta år förflyta från det von Sydow gjorde anmälan om förlustens inträffande och till dess dylikt krav, innefattande jämväl ränta under hela nämnda tid, mot honom gjordes gällande. Såsom framgår av styrelsens yttrande i ärendet, har styrelsen jämväl föreslagit, att von Sydow skulle helt befrias från återbetalningsskyldighet.»

Då det gäller efterskänkande av sådan betalningsskyldighet till statsverket, som för en tjänsteman uppstått på grund av försummelse att iakttaga givna föreskrifter, måste givetvis från statens sida visas stor försiktighet och återhållsamhet. Med hänsyn härtill har utskottet icke kunnat undgå hysa vissa betänkligheter mot förevarande förslag, och icke minst har utskottet tvekat att tillstyrka helt efterskänkande av ifrågavarande skuld. I betraktande av de särskilda förmildrande omständigheter, som i ärendet blivit upplysta, har utskottet dock icke velat motsätta sig den gjorda framställningen.

Utskottet.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 14 mars 1930.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 18.